

Totta, miño abbikasa Sundmōda on seal, kes kūninga ja kūningasa jures välleda mōistuse pārrast armo leib. Kül Sundmōda tarkus teile seal abbi saab andma. Kes digust oisib, peab sōbru nōudma. Miño läks lälli, kolm poega ja paljo teisi suggulasi on ta kūninga koas, kes lõik teie poolt seisatud. Olge murreta, waña sōna ütleb: kel'l kulkur, sel'l kohbus."

Reinowadder tānas hā lubbamise eest ja tōutas ülekord Martina sugguvõssale lätte tassuda. Siis lahkusid neimad. Reinowadder ja Irmabbe läksid kūninga jure, kus waenlaši ulgakesti koos olli.

9.

Kūninga lotta astudes näggi Reinowadder perrefat waenlaste ulla, kes otsego kaarnad raja ümber temā surma peale walwasid. Seal läks ta meel fahilaseks ja julgus olli lõppemas, siiski tungis ta kārtmata näoga išandade keskelt läbbi kūninga auojärje ette, Irmabbe temā fannul. Määär soosis sellamahi Reinowadderile kōriva: "Söbber rebbane, nūud ei olle aega arglaseks minna! Arwast õnne arglasel, õn on wopra abbimees!" Rebbane vastas: "Lössi füi!" — Ümberwadates näggi ta mōningaid suggulasi rahva seas, wägga wähhe sōbru, agga seda rohkemine waenlaši. Temā langes kūninga auojärje ette vōlwile ja rālis siis pikkamiste:

"Se, kelle silma ees kōik arivalik ja kedel wohli iggawest on, sago kūningliko išhandat ja eman-

dat faitsema, mōllemile tarküst ja häid mōtteid andma, et pikkal meel diguse ja üllesohtu wahhed ärratunnesfid; sest wägga paljo walleliko osja on rahva seas lifumas. Eutema ojja tiggedus seisab wagga wäljaspoolse warjo al peidus. Seisaks iggamehhe süddame mōtted temā otsa ette sirjutatud, et kūningas neid näafs, miño fulmo pealt loeftsite teie siis, et mul wallet ei olle, kui ütlen: teie sund ja tenistus on miño surem tööm. — Mōned tiggedab on julgenud miño peale walle juttu tösta! neimad on faebtusi teie kūningliko kōrwa tösnud; agga ei jōua neimad mulle kahjo tehha egga kūningliko elduse allikat miño eest ärrapeita. — Miña ollen iggost siüst prii! Zah, armoline išand! ma tean, et teie tarküst ja diguse armastust feddagri teelt ärra ei jōua eftitada; olgo waenlased langemad kui kanged."

Sedda juttu kuhdes tungisid kōik ellajad ligemiale, iggamees pañi Reinowadderi julgust iñeks; temā üllesohhüs olli arivalik, peasmist ei olnud lota, sellepärrast iggaüks kohto mōistmise otsust kuulda ihaldas.

Kūningas ütles: "Tāna ei sa lai su sind peastma; irele on lössus! Mittokord said walle ja kārwaluse läbbi kohto alt priiks, tāna wiakse nahk sul örele! Sa fidat enda truust? Wata, pois! Toddo-jānes ja warres tunnistawab siño truust. Sest ainolefest tūkkist ollets källalte, agga igga sammu näitab uut kurja ülesse. Siñno wak on kuhjaga täis; walle ja pettus ei aita. — Niks ma augutades siño raipe